

§ 4.

Bælges offentlig Stemmegivning, kan en Raadsførelse inden lukkede Døre gaae forud for samme.

§ 5.

Høstereis bemyndiges til selv nærmere at ordne Maaden, hvorpaa denne Lov skal udføres.

§ 6.

Denne Lov træder i Birkfomsomhed med Høstereisretsaaet 1857, og de Bestemmelser i den nu gjældende Lovgivning om Høstereis, som ikke kunne bestaae med samme, træde da ud af Kraft.

J. C. Larsen,
Formand.

Lehmann,
Ordfører.

B. Christensen.

XXXIV.

Betræknings

over

Forslag til Lov om Høstereishandel paa Landet.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Det har behaget Landstinget at paalægge undertegnede Udvalg at afgive Betæknings over det, bemeldte Thing fra Folkethinget oversendte, „Forslag til Lov om Høstereishandel paa Landet.“

Efter noie at have taget denne Sag under Overveielse, tillade vi os at bemærke Følgende:

Alle Udvalgets Medlemmer ere enige i, at den mere ubemidlede Klasse af Landbeboere har et retfærdigt og billigt Krav paa at kunne opnaae en lettere Afgang til at erholde Livets Fornødenheder mod en passende Betæknings, end den, de under de nuværende Forhold have. Ligeledes ere alle Udvalgets Medlemmer enige i, at det for Tiden gjældende Bevillingssystem med Hensyn til Høstereis paa Landet er ubensigtsmæssigt og forbundet med ikke saa Ulemper. Endeligen ere alle Udvalgets Medlemmer enige i, at der ikke kan være nogen Betænkning ved at tiltræde det her omhandlede Lovforslag, forsaavidt dette angaaer formalede og uformalede Korn-

varer samt Brød, saavel som de til den egentlige saakaldte Spæthøstereis handel hørende, i Forslaget nærmere opgivne, Gjenstande. Forsaa vidt derimod Lovforslaget gaaer videre, have medundertegnede Unsgaard og Schou store Betænkning ved at anbefale samme, navnlig fordi vi ansee det misligt at udrykke et Stykke af den nu gjældende Næringslovgivning og ordne dette efter Principer, som ere ganske forskellige fra dem, der vedblive at være gjældende for den øvrige Handelsberettigelse, ja endog efter Principer, som det neppe turde være muligt i Tæt og Alt at lægge til Grund for en ny Næringslovgivning. Og have vi saa meget mere Betænkning herved, som der dog er Udset til at see Lovgivningen om Næringsforholdene i Almindelighed ordnet i en ikke fjern Fremtid. Uagtet vi gjerne ville indrømme, at de mange Andragender, som ere indkomne, navnlig fra Kjøbstadscommunerne, imod den paatænkte Lov, ikke ere frie for Overdrivelser eller umotiverede Paastande, troe vi derhos dog, at de i deres Almindelighed kunne fortjene saa megen Paaagtelse, at